

اثرات جانبی تیاکلوپراید، آزادیراختین و عصاره فلفل قرمز روی زنبور پارازیتوئید *Habrobracon hebetor* (Hym., Braconidae) در دو

روش کاربرد تماسی و گوارشی

مرجان رضایی^۱، مهدی غیبی^{۲*}، شهرام حسامی^۳، هادی زهدی^۳

۱- دانشجوی دکترا، گروه حشره‌شناسی، دانشکده علوم و کشاورزی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران
۲- استادیار، گروه حشره‌شناسی، دانشکده علوم و کشاورزی، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز، ایران
۳- استادیار پژوهش، بخش تحقیقات گیاه‌پزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمان، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، کرمان، ایران

چکیده

در برنامه مدیریت تلفیقی آفات استفاده از عوامل کنترل بیولوژیک یکی از مهم‌ترین عوامل کنترل‌کننده طبیعی در کنار سایر عوامل کنترلی آفات است. زنبور *Habrobracon hebetor* Say (Hym., Braconidae) به‌عنوان یکی از مهم‌ترین پارازیتوئیدهای لارو بسیاری از بال‌پولکداران آفت مطرح می‌باشد. در این تحقیق اثرات LC_{50} چندین سم و عصاره گیاهی روی پارامترهای زیستی این زنبور به‌روش تماسی و گوارشی (طعمه مسموم) بررسی گردید. آزمایشات زیست‌سنجی حشره‌کش‌های تیاکلوپراید، آزادیراختین و عصاره فلفل قرمز بر روی این زنبور پارازیتوئید در ۵ تکرار و هر تکرار با ۳۰ زنبور تعیین شد. غلظت کشنده (LC_{50}) برای حشره‌کش‌های تیاکلوپراید، آزادیراختین و عصاره فلفل قرمز به روش تماسی، به‌ترتیب، ۰/۱۸۵، ۱/۱۶ و ۱۲۲/۰۷۰ میلی‌گرم بر لیتر و به روش طعمه مسموم ۵/۳۸۸، ۹۷/۶۸ و ۱/۹۷۷ میلی‌گرم بر لیتر به‌دست آمد. نرخ ذاتی رشد جمعیت زنبور تیمار شده با غلظت کشنده برای حشره‌کش‌های تیاکلوپراید، آزادیراختین و عصاره فلفل قرمز و شاهد در روش تماسی، به‌ترتیب، ۰/۲۱۵، ۰/۲۲۳، ۰/۲۴۲ و ۰/۲۶۱ و در روش گوارشی به‌ترتیب ۰/۲۲۸، ۰/۲۳۵، ۰/۲۰۲ و ۰/۲۶ (ماده/ماده/روز) برآورد شد. این پارامتر در زنبور تیمار شده با این تیمارها به هر دو روش نسبت به زنبورهای تیمار شاهد کم شده است. با توجه به نتایج این تحقیق استفاده از عصاره فلفل قرمز در درجه اول و در مرحله بعد آزادیراختین کمترین تأثیر سوء را روی زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* داشته است.

واژه‌های کلیدی: *Habrobracon hebetor*، تیاکلوپراید، آزادیراختین، عصاره فلفل قرمز، کنترل بیولوژیک

* نویسنده رابط، پست الکترونیکی: mehgheibi@yahoo.com

تاریخ دریافت مقاله: ۹۷/۲/۸- تاریخ پذیرش مقاله: ۹۷/۳/۹

مقدمه

استفاده از عوامل مفید در چرخه مدیریت تلفیقی برای کنترل آفات و بیماری‌های گیاهی گامی موثر در راستای تولید محصول سالم است (Phillips & Throne, 2009). با توجه به مشکلات کاربرد سموم شیمیایی از لحاظ بهداشتی و زیست‌محیطی، به‌کارگیری روش‌های غیرشیمیایی مانند استفاده از ترکیبات گیاهی و عوامل کنترل بیولوژیک جهت کنترل آفات در حال گسترش است (Fields & White, 2002; Lawrence & Koundal 2002; Phillips & Throne, 2009).

زنبور *Habrobracon hebetor* Say, 1857 به‌عنوان یک عامل کنترل‌کننده طبیعی است که می‌توان آن را به‌صورت انبوه در انسکتاریوم تولید نمود و در کنترل *Heliothis* spp. و *Helicoverpa* spp. مورداستفاده قرار داد (Fruzan, 2003; Heimpel et al., 1997). زنبور *H. hebetor* به‌عنوان یکی از پارازیتویدهای مهم می‌باشد که برای کنترل لارو شب‌پره‌های خانواده‌های Noctuidae و Pyralidae استفاده می‌شود. این زنبور ابتدا لارو آفت را فلج نموده و سپس روی آن تخم‌گذاری می‌کند (Magro & Parra, 2001).

برای موفقیت یک برنامه مدیریت آفات تلفیق روش‌های کنترل شیمیایی و بیولوژیک بسیار مهم است (Croft, 1990). استفاده از آفت‌کش‌های غیرانتخابی، طغیان‌های پی‌درپی آفات هدف و ظهور آفات ثانوی را در بیشتر اکوسیستم‌های زراعی دنیا موجب شده است (Metcalf, 1987; Rosenheim & Hoy, 1988). این اختلالات اکولوژیکی منجر به افزایش خسارت به محصولات، نیاز فزاینده به کاربرد آفت‌کش‌ها و آلودگی محیط زیست گردیده است (Metcalf, 1987). یکی از روش‌های مهم جلوگیری از این مشکلات، استفاده از آفت‌کش‌هایی است که به‌طریق اکولوژیکی یا فیزیولوژیکی برای دشمنان طبیعی انتخابی باشند.

از آن‌جا که برنامه‌های جدید مدیریت آفات بر استفاده از آفت‌کش‌های کم خطر تاکید زیادی می‌کند، بنابراین بررسی ابعاد تاثیر حشره‌کش‌های مصرفی روی حشرات مفید ضروری به نظر می‌رسد، تا بتوان با انتخاب درست آفت‌کش‌ها، گامی در جهت تدوین برنامه‌های مدیریت تلفیقی آفات برداشته شود. بهترین روش ارزیابی اثر کلی یک آفت‌کش، تجزیه و تحلیل جداول زیستی (Day & Kaushik 1987; Ahmadi, 1983; Marshal, 1962) یا سم‌شناسی دموگرافیک می‌باشد. در این روش، پارامترهای جدول زیستی جمعیتی که در معرض غلظت‌های مختلف یک آلوده‌کننده قرار گرفته است، با جمعیت‌های شاهد مقایسه می‌شود. یکی از شاخص‌های انتخاب یک حشره‌کش Hazard Quotient (HQ) یا ضریب‌خطر می‌باشد (Campbell et al., 2000). HQ از تقسیم میزان توصیه شده برای کاربرد یک سم (بر حسب گرم بر هکتار یا لیتر بر هکتار) بر میزان سمیت سم بر موجود هدف که با LC_{50} مشخص می‌شود، تعیین می‌گردد. اگر نسبت HQ از یک بیشتر باشد ($HQ > 1$) نشان‌دهنده سمیت بالایی برای موجود هدف دارد و و ضمن خطرناک بودن، ممکن است ۵۰٪ از موجودات هدف را از بین ببرد.

مطالعات مختلفی روی تاثیر سموم مختلف روی زنبور *H. hebetor* انجام شده است. در بررسی اثرات کشندگی و زیرکشندگی آفت‌کش‌های تیودیکارب، پروفنوفوس، اسپینوساد و هگزافلوموران روی زنبور *H. hebetor* مشخص شد که این سموم اثرات نامطلوبی روی زادآوری، نسبت جنسی و نرخ ذاتی افزایش جمعیت زنبور دارند (Rafiee-Dastjerdi, 2007). در بررسی حساسیت مرحله شفیرگی زنبور *H. hebetor* نسبت به غلظت مزرعه‌ای حشره-کش‌های ایندوکساکارب، دلتامترین و ایمیداکلوپراید مشخص شد که دو آفت‌کش ایندوکساکارب و ایمیداکلوپراید روی مرحله شفیرگی زنبور بی‌ضرر و آفت‌کش دلتامترین کم‌ضرر است و گزارش شد که آفت‌کش دلتامترین دارای بیشترین اثر سوء بر پارامترهای جمعیت پایدار زنبور است (Sarmadi, 2008 & 2010). در بررسی کشندگی و زیرکشندگی دو

فرمولاسیون تجاری آزادیراختین به نام‌های بیونیم و نیم‌گارد روی زنبور *H. hebetor* مشاهده شد که نرخ بقا در تمامی این تیمارها سیر نزولی داشته و سم سایپرمتترین سمیت حادثی روی مراحل لاروی و بلوغ این زنبور نسبت به آزادیراختین دارد (Abedi et al., 2012 & 2014). در بررسی اثر کشندگی و زیرکشندگی حشره‌کش‌های کلروپیریفوس و اسپینوزاد روی زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* مشخص شد اسپینوزاد روی این زنبور تاثیر کمتری داشته است (Mahdavi et al., 2015).

در این تحقیق اثرات جانبی سه حشره‌کش تیاکلوپراید، آزادیراختین و عصاره فلفل‌قرمز روی این زنبور در دو روش کاربرد تماسی و گوارشی مورد بررسی قرار گرفت.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق به منظور پرورش زنبور *H. hebetor* از لارو شب‌پره آرد (*Ephestia kuehniella* Zeller (Lep.: Pyralidae) استفاده شد (Rafiee-Dastjerdi et al., 2009).

پرورش شب‌پره آرد *E. kuehniella*

تخم شب‌پره آرد به مقدار ۰/۵ گرم، از بخش تحقیقات کنترل بیولوژیک مرکز تحقیقات کشاورزی گرگان تهیه گردید. جهت تهیه کلنی اولیه شب‌پره آرد، در ظروف پلاستیکی به ابعاد $۱۵/۵ \times ۱۵/۵ \times ۲۵$ سانتی‌متر، به مقدار ۵۰۰ گرم آرد گندم و ۱۵ گرم مخمر آرد، مقدار ۰/۱ گرم تخم شب‌پره آرد اضافه و به صورت یکنواخت روی آن پخش شد. پس از پوشاندن ظروف با پارچه توری ظریف، آن‌ها درون ژرمیناتور با دمای ثابت ۲۵ ± ۲ درجه سلسیوس، رطوبت نسبی ۶۰ ± ۵ درصد و دوره نوری ۱۶:۸ روشنایی به تاریکی به مدت ۳۰ تا ۳۵ روز تا زمان ظهور حشرات کامل نگهداری شدند. شب‌پره‌های بالغ ظاهر شده، به وسیله آسپیراتور جمع‌آوری و به قیف‌های پلاستیکی به شعاع ۱۵ سانتی‌متر و ارتفاع ۲۰ سانتی‌متر که قسمت پایین آن‌ها توسط توری فلزی پوشانده شده بود، انتقال داده شدند. به منظور تخم‌ریزی شب‌پره، قیف‌ها با فاصله‌ای در حدود سه سانتی‌متر، بالاتر از مقواهای تیره‌رنگ قرار داده و به صورت روزانه تخم‌های ریخته شده توسط شب‌پره‌های ماده جمع‌آوری و برای آلوده‌سازی آرد، مورداستفاده قرار می‌گرفتند (Mahdavi et al., 2015).

پرورش زنبور پارازیتوئید *H. hebetor*

حشرات کامل زنبور *H. hebetor* از انبارهای خرمای آلوده به شب‌پره هندی در شهرستان شهداد جمع‌آوری و برای پرورش آن‌ها از لیوان‌های یک‌بارمصرف پلاستیکی استفاده گردید. بدین منظور ابتدا در هر لیوان تعداد ۱۰-۱۲ لارو سن آخر شب‌پره آرد قرار داده و سپس چهار جفت زنبور نر و ماده به ظروف منتقل گردید. برای تغذیه زنبورها از پنبه حاوی آب‌عسل ۱۰ درصد در کنار دیواره هر لیوان استفاده شد. پس از ۲۴ ساعت زنبورها به وسیله آسپیراتور خارج شده و به ظرف جدید منتقل گردیدند. ظروف در دمای ۲۵ ± ۲ سلسیوس و رطوبت ۶۰ ± ۵ درصد و دوره نوری ۱۶:۸ تا ظهور حشرات کامل نگهداری شدند (Morsli et al., 2008). لاروهای سن چهارم شب‌پره آرد از درون تشت‌های حاوی آرد آلوده، توسط حرارت (بخاری برقی)، به نحوی که لاروها آسیب نبینند، از آرد جدا گردیدند. روی تشت‌ها، یکپارچه مشکی به صورتی قرار داده شد که با آرد تماس داشته باشد و با بالا رفتن تدریجی دما، لاروها شروع به بالا آمدن از تشت و خارج شدن از آرد نموده و به پارچه مشکی متصل می‌شوند (Morsli et al., 2008).

حشره کش های مورد استفاده

در این تحقیق تأثیر گوارشی و تماسی سه حشره کش تیاکلوپراید (Biscaya® 240 OD) تولید شرکت بایر آلمان، آزادیراختین (Neem Azal® EC 1%) تولید شرکت Trifolio آلمان و عصاره فلفل قرمز (Tondoxir® EC 80%) تولید شرکت کیمیا سبزاویر ایران، روی آماره های زیستی زنبور *H. hebetor* استفاده شد.

زیست سنجی زنبور *H. hebetor* به روش تماسی

به منظور بررسی زیست سنجی زنبور *H. hebetor* به صورت تماسی، از پتری دیش های پلاستیکی به قطر ۱۰ سانتی متر که روی درب آن ها سوراخی به قطر ۲ سانتی متر تعبیه و با توری ململ پوشیده شده بود استفاده شد و کف پتری ها کاغذ صافی قرار داده شد. ابتدا آزمایش مقدماتی، برای تعیین غلظت های تلف کننده ۲۵٪ و ۷۵٪ تعیین شد و بر این اساس به ترتیب پایین ترین و بالاترین غلظت موثر برای انجام آزمایش های اصلی انتخاب گردید و غلظت های بین آن ها نیز از طریق فاصله لگاریتمی به دست آمد (Robertson & Preisler, 1991). پس از بررسی غلظت های تعیین شده برای آزادیراختین ۰/۳۲، ۰/۴۵، ۰/۶۴۵ و ۰/۹۱۲ میلی گرم بر لیتر، تیاکلوپراید ۰/۱۶، ۰/۳۰، ۰/۵۴، ۰/۷۲ و ۱ میلی گرم بر لیتر و فلفل قرمز ۰/۵۰۱، ۷۹/۴۳۲، ۱۹۹/۵۲۶ و ۳۰۰ میلی گرم بر لیتر برآورد گردید. در این بررسی ۳۰ عدد زنبور نر و ماده یکروزه درون هر پتری دیش آغشته به غلظت های مختلف سموم قرار داده شد. پتری ها درون ژرمیناتور طبق همان شرایط ثابت دمای، رطوبت و نور منتقل شده و پس از ۲۴ ساعت تعداد زنبور زنده و مرده شمارش شد. ۵ تکرار برای هر غلظت از هر تیمار در نظر گرفته شد و از آب مقطر به عنوان تیمار شاهد استفاده گردید.

زیست سنجی لارو شب پره آرد *E. kuehniella*

به منظور تعیین زیست سنجی لارو شب پره آرد به عنوان میزبان زنبور *H. hebetor* از غلظت های مختلف سموم مذکور استفاده شد. غلظت های استفاده شده در این بررسی پس از آزمایش های مقدماتی، برای آزادیراختین ۰/۲۶، ۰/۳۶، ۰/۷۳ و ۱ میلی گرم بر لیتر، تیاکلوپراید ۱/۹۹، ۲/۷۵، ۵/۰۱ و ۷ میلی گرم بر لیتر و عصاره فلفل قرمز ۰/۶۳، ۰/۱۵۸، ۰/۶۳۰ و ۲/۵۱۱ میلی گرم بر لیتر تعیین گردید. زیست سنجی لاروهای شب پره آرد درون لیوان های پلاستیکی به ابعاد ۴/۵×۸ سانتی متر انجام شد. ۱۰ گرم آرد سبوس دار درون هر لیوان ریخته و مقدار ۳/۵ میلی لیتر از غلظت های مختلف هر حشره کش به صورت یکنواخت روی آرد اسپری و سپس مخلوط گردید. در هر ظرف ۱۵ لارو سن دو شب پره آرد و در پنج تکرار قرار داده و پس از ۷۲ ساعت تعداد لاروهای زنده و مرده شمارش و غلظت کشنده تعیین گردید (Huang et al., 2002).

تاثیر غلظت کشنده سموم روی آماره های زیستی زنبور *H. hebetor* به روش تماسی

در این بررسی اثر غلظت های کشنده یا LC₅₀ سموم مورد آزمایش روی آماره های زیستی زنبور *H. hebetor* به روش تماسی بررسی شد. بدین منظور سطح درونی لیوان پلاستیکی با دو میلی لیتر از غلظت های کشنده سم و عصاره آغشته گردید و از آب به عنوان تیمار شاهد استفاده و ۵ تکرار برای هر تیمار منظور گردید. پس از خشک شدن، ۱۵ جفت زنبور نر و ماده یکروزه، درون هر لیوان رها گردید. در طول مدت آزمایش، تغذیه زنبورها با آب عسل ۱۰٪ انجام گرفت. پس از ۲۴ ساعت انتقال ظروف به درون ژرمیناتور (با شرایط ثابت زمان پرورش)، از بین زنبورهای زنده مانده، یک جفت زنبور پارازیتوئید نر و ماده انتخاب و به همراه چهار عدد لارو سن آخر شب پره آرد درون لیوان های پلاستیکی جدید

انتقال داده شد. لاروهای میزبان، از لحاظ میزان تخم گذاشته شده توسط زنبور به‌طور روزانه بررسی و پس از شمارش تخم‌های گذاشته‌شده، درون ژرمیناتور نگهداری و روزانه وقایع جمعیتی زنبور بررسی و ثبت می‌گردید. زنبورها روزانه به ظروف جدید منتقل می‌شدند و این بررسی تا پایان عمر زنبور ماده ادامه یافت.

تاثیر غلظت کشنده سموم روی آماره‌های زیستی زنبور *H. hebetor* به روش گوارشی

در این بررسی اثر غلظت‌های کشنده یا LC_{50} سموم مورد آزمایش روی آماره‌های زیستی زنبور *H. hebetor* به‌صورت غیرمستقیم و با تاثیر لاروهای آلوده شب‌پره آرد به سموم مختلف و تغذیه لارو زنبور از میزبان بررسی شد. بدین منظور ابتدا ۱۵ عدد لارو سن دو شب‌پره آرد به درون لیوان‌های پلاستیکی حاوی آرد آلوده به غلظت کشنده سموم منتقل شدند. این کار در ۵ تکرار برای هر تیمار انجام شد. پس از ۷۲ ساعت لاروهای زنده مربوط به هر تیمار، به لیوان‌های جدید حاود آرد سالم منتقل و به مدت ۲۴ ساعت در مجاورت زنبور ماده جفت‌گیری کرده دوروزه قرار داده شدند. پس از اطمینان از تخم‌گذاری زنبور پارازیتوئید، لاروها به‌صورت انفرادی به پتری‌دیش استریل حاوی آرد سالم منتقل و به‌طور روزانه مراحل زندگی و رشدی زنبور بررسی و وقایع جمعیتی ثبت شد.

تجزیه و تحلیل داده‌ها

مقدار LC_{50} حاصل از آزمایش‌های زیست‌سنجی از روش آنالیز پروبیت و با استفاده از نرم‌افزار probit analysis (Chi, 1997-2017) software تعیین گردید. در این برنامه با توجه به وارد شدن تلفات ایجادشده در تیمار شاهد، LC_{50} واقعی نشان داده می‌شود. داده‌های مربوط به تاثیر سموم روی آماره‌های زیستی زنبور بر اساس روش age-stage, two sex life table (Chi & Liu, 1985; Chi, 1988) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. خطای استاندارد پارمترهای جدول زندگی به روش Bootstrap تخمین زده شدند (Chi & Yang, 2003). از نرم‌افزار TWO SEX-MSchart (Chi, 2015) برای آنالیز داده‌های جدول زندگی استفاده گردید.

نتایج

زیست‌سنجی زنبور پارازیت و لارو شب‌پره آرد

نتایج آزمایش‌های مربوط به زیست‌سنجی زنبور پارازیت به روش تماسی و لارو شب‌پره آرد به روش گوارشی و تعیین غلظت‌های کشنده آن‌ها در جداول ۱ و ۲ نشان داده شده است.

مقدار LC_{50} برای حشره‌کش‌های تیاکلوپراید، آزادپراختین و عصاره فلفل قرمز در روش تماسی به ترتیب ۰/۱۸۵، ۱/۱۶ و ۱۲۲/۰۷۰ میلی‌گرم بر لیتر به‌دست آمد (جدول ۱) و در روش طعمه مسموم جهت لارو شب‌پره آرد این مقدار به ترتیب ۵/۳۸۸، ۹۷/۶۸ و ۱/۹۷۷ میلی‌گرم بر لیتر محاسبه شد (جدول ۲). در این آزمایش مقدار HQ در روش تماسی برای حشره‌کش تیاکلوپراید بیشتر از یک شد و در روش گوارشی ابتدا حشره‌کش تیاکلوپراید و بعد عصاره فلفل قرمز بیشتر از یک شدند که نشان‌دهنده سمیت زیاد آن‌ها می‌باشد (جدول ۱ و ۲).

مقایسه آماره‌های زیستی زنبور *H. hebetor* تیمار شده به روش تماسی و گوارشی با غلظت کشنده (LC50): پارامترهای جدول زندگی در زنبورهای تیمار شده با غلظت کشنده تیمارهای استفاده شده در این تحقیق در جدول ۳ نشان شده است. مهم‌ترین فاکتورهای مورد بررسی در جمعیت عبارتند از:

جدول ۱- نتایج زیست‌سنجی حشره‌کش‌های مورد آزمایش روی حشرات کامل *H. hebetor*

Table 1. Bioassay result of insecticides tested on adults *H. hebetor*

Insecticides	LC ₅₀ (mg/l)	Chi square	df	Hetero	Slope	g	HQ
Thiacloprid	0.185(1.8-3.32)b	0.489	5	0.24	±0.71 1.13	1.52	1.66
Azadirachtin	1.16(0.53-9.59)b	1.14	4	0.388	±1.64 2.083	2.399	0.86
Red pepper	122.070(54.47-563.67)a	15.081	4	1.508	± 0.172 0.538	0.763	0.016

جدول ۲- نتایج زیست‌سنجی حشره‌کش‌های مورد آزمایش روی لارو کامل شب‌پره آرد

Table 2. Bioassay result of insecticides tested on larvae of *E. kuehniella*

Insecticides	LC ₅₀ (mg/l)	Chi square	df	Hetero	Slope	g	HQ
Thiacloprid	5.388(1.76-13.11)b	1.361	4	0.45	± 0.48 0.757	1.57	5.66
Azadirachtin	97.68(21.69-831.25)c	4.60	4	1.15	0.87 ± 0.416	22.92	0.010
Red pepper	1.977(0.42-9.88)a	2.505	4	0.63	± 0.108 0.294	0.189	1.01

نرخ ذاتی افزایش جمعیت r_m (The intrinsic rate of increase) (ماده/ماده/روز) (تعداد ماده اضافه شده به جمعیت به ازای هر فرد ماده در هر روز)، کاربرد غلظت کشنده به صورت گوارشی و تماسی سبب کاهش معنی‌دار پارامتر نرخ ذاتی رشد جمعیت در تمامی تیمارها شده است ($F_{7,860}=1229.36$, Sig=0) (جدول ۳). بیشترین نرخ ذاتی جمعیت بعد از شاهد مربوط به تیمار عصاره فلفل قرمز به صورت تماسی و در روش گوارشی بیشترین میزان این پارامتر مربوط به تیمار آزادیراختین بوده و کمترین این فاکتور مربوط به تیمار تیاکلوپراید در روش تماسی می‌باشد.

نرخ متناهی افزایش جمعیت λ (The finite rate of increase) (ماده/ماده/روز) (چند برابر شدن جمعیت نسبت به روز قبل)، غلظت کشنده تیمارهای به کار رفته در این تحقیق سبب کاهش معنی‌داری در پارامتر نرخ متناهی رشد جمعیت در تمامی تیمارها نسبت به شاهد شده است ($F_{7,860}=1244.87$, Sig=0) (جدول ۳). بیشترین نرخ متناهی رشد جمعیت زنبور بعد از شاهد مربوط به عصاره فلفل قرمز در روش تماسی و در روش گوارشی مربوط به تیمار آزادیراختین بود. کمترین میزان آن مربوط به تیمار کاربرد تماسی تیمار تیاکلوپراید می‌باشد.

نرخ خالص تولید مثل R_0 (The net reproduction rate) (ماده/ماده/نسل) (میانگین تعداد ماده تولید شده به ازای هر فرد ماده در طول عمر با در نظر گرفتن نرخ بقا)، در خصوص این پارامتر نتایج نشان داد که نرخ خالص تولید مثل تمامی تیمارها نسبت به شاهد کاهش معنی‌داری داشته است ($F_{7,860}=2518.83$, Sig=0) (جدول ۳). در روش تماسی بیشترین این فاکتور بعد از شاهد مربوط به تیمار عصاره فلفل قرمز و در روش گوارشی تیمار آزادیراختین است و کمترین میزان این پارامتر مربوط به تیمار تیاکلوپراید در روش گوارشی می‌باشد.

متوسط مدت زمان نسل (The mean length of a generation (T) (روز) (مدت زمان لازم برای افزایش جمعیت به میزان نرخ خالص تولیدمثل)، در تمامی تیمارهای مورد استفاده سبب اختلاف معنی‌داری شد ($F_{7,860}=2225.69$, $Sig=0$) (جدول ۳). در خصوص پارامتر طول متوسط مدت زمان نسل، بیشترین میزان طول عمر زنبورها مربوط به تیمار آزادیراختین در روش گوارشی بوده و کمترین طول عمر مربوط به تیمار کاربرد گوارشی حشره‌کش تیاکلوپراید می‌باشد. نرخ ناخالص تولید مثل (GRR) (میانگین تعداد ماده تولید شده به ازای هر فرد ماده در طول عمر)، در تمامی تیمارهای مورد استفاده سبب اختلاف معنی‌داری شد ($F_{7,860}=4865.36$, $Sig=0$) (جدول ۳). نتایج مربوط نشان می‌دهد که بیشترین میزان این آماره مربوط به تیمار آزادیراختین در روش تماسی و گوارشی است و کمترین میزان این پارامتر مربوط به تیمار تیاکلوپراید در روش گوارشی می‌باشد.

جدول ۳- میانگین پارامترهای جمعیت *H. hebetor* تحت نایر حشره‌کش‌های مورد آزمایشTable 3. The Mean of population parameters of *H. hebetor* influenced by insecticides tested.

Insecticide	method	r_m	λ	R_0	T	GRR	F
Thiacloprid	contact	0.215 ± 0.006 e	1.217 ± 0.008 f	89.80 ± 10.18 e	18.32 ± 0.17 g	183.44 ± 9.967 c	211.2 ± 7.914 b
	digestive	0.228 ± 0.006 d	1.221 ± 0.008 e	41.76 ± 5.08 g	16.89 ± 0.08 h	72.12 ± 5.146 f	95.45 ± 3.461 e
Azadirachtin	contact	0.233 ± 0.006 c	1.262 ± 0.008 c	98.05 ± 11.18 d	19.61 ± 0.12 b	212.04 ± 8.149 a	225.15 ± 4.162 a
	digestive	0.235 ± 0.004 c	1.265 ± 0.005 c	107.48 ± 8.94 c	19.87 ± 0.08 a	180.14 ± 4.024 c	182.18 ± 1.616 c
Red pepper	contact	0.242 ± 0.004 b	1.273 ± 0.005 b	109.17 ± 7.96 b	19.38 ± 0.13 c	164.13 c ± 4.129 d	177.04 ± 2.384 d
	digestive	0.202 ± 0.005 f	1.223 ± 0.007 d	47.25 ± 4.76 f	19.06 ± 0.30 f	98.02 ± 3.162 e	92.68 ± 2.402 e
Control	contact	0.261 ± 0.004 a	1.298 ± 0.005 a	152.48 ± 10.93 a	19.22 ± 0.12 e	204.96 ± 6.98 b	227.48 ± 3.33 a
	digestive	0.260 ± 0.004 a	1.296 ± 0.005 a	152.92 ± 10.88 a	19.34 ± 0.11 d	205.98 ± 6.83 b	228.24 ± 3.29 a

*میانگین‌های با حروف غیر مشابه در هر ردیف نشان‌دهنده اختلاف معنی‌داری در سطح ۵ درصد با استفاده از آزمون توکی

*Mean values in each row followed by similar uppercase letters are not significantly different using Tokey's Multiple range test, ($p < 0.05$).

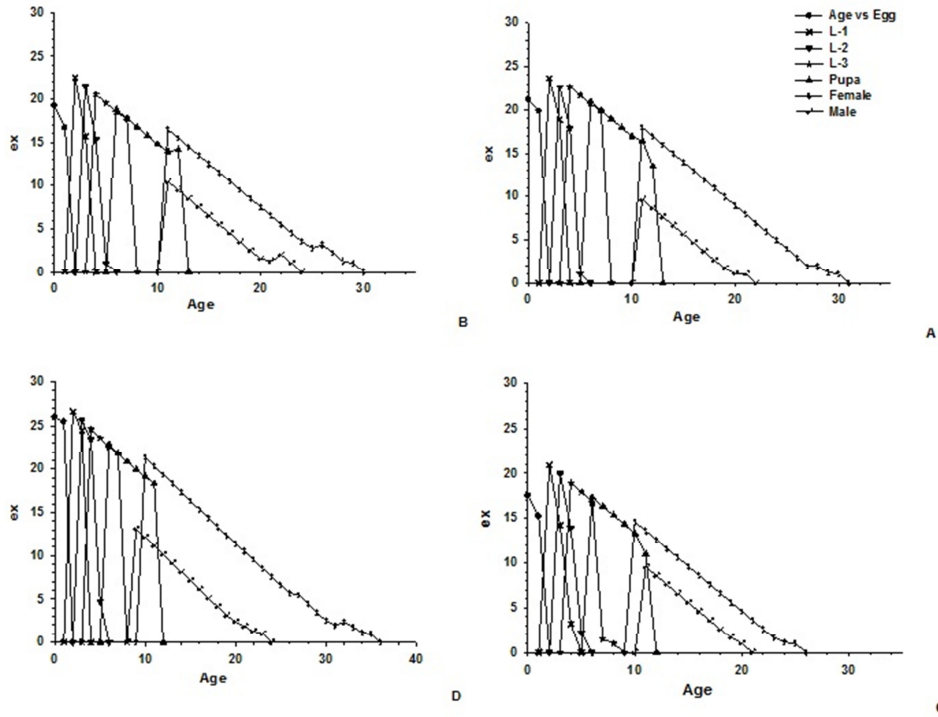
امید به زندگی

نتایج امید به زندگی مربوط به تیمارهای مورد آزمایش در این تحقیق با غلظت کشنده (LC_{50}) با روش گوارشی و تماسی در شکل‌های ۱ و ۲ نشان داده شده است. شاخص امید به زندگی زنبور *H. hebetor* تیمار شده با غلظت کشنده (LC_{50}) با روش گوارشی در تیمار شاهد و حشره‌کش‌های آزادیراختین، عصاره فلفل قرمز، تیاکلوپراید به ترتیب ۳۰/۸۸، ۲۹/۹۲ و ۲۵/۹۲ روز محاسبه شد که در تمامی تیمارها نسبت به شاهد کاهش مشاهده می‌شود (شکل ۱). امید به زندگی در زنبورهای تیمار شده به روش تماسی به ترتیب ۳۴/۹۵، ۳۳/۹۲، ۳۳/۹۲ و ۳۲/۸۸ روز بود (شکل ۲).

بحث

در تحقیق حاضر در روش کاربرد تماسی حشره‌کش‌های تیاکلوپراید و آزادیراختین و عصاره فلفل قرمز مقدار LC_{50} برای زنبور *H. Hebetor* به ترتیب ۰/۱۸۵، ۱/۱۶ و ۱۲۲۰۷۰ میلی‌گرم بر لیتر به دست آمد.

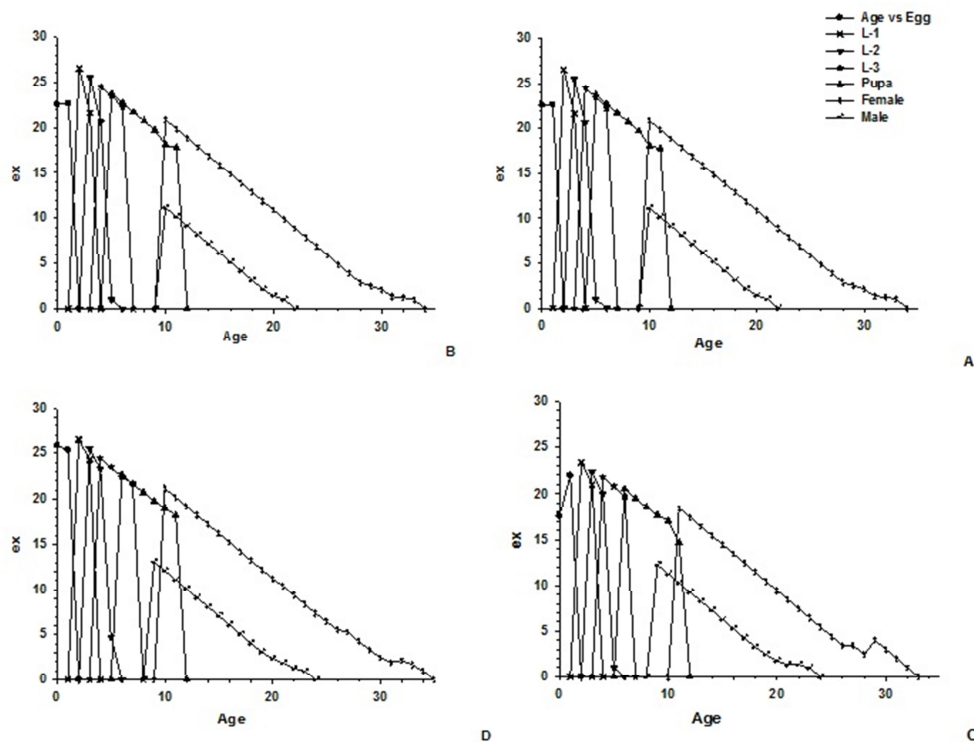
Grosch, 1975 کاهش باروری روزانه زنبور *H. hebetor* که با دز زیرکشنده کارباریل LC₂₅ تیمار شده بود را نتیجه تغییرات فیزیولوژیک در سیستم تولیدمثل دانسته است. غلظت کشنده LC₅₀ حشره‌کش‌های دیفلوبنزورون، هگزافلوموران، پروفنوفوس، اسپاینوسد و تیودیکارب روی حشرات کامل زنبور *H. hebetor* با استفاده از روش تماسی به ترتیب ۲۰۰۰، ۲۰۰۰، ۱۲/۴۴، ۱۵/۶۴ و ۸۱/۰۴ میلی‌گرم ماده موثر در لیتر برای حشرات ماده است (Rafiee-Dastjerdi *et al.*, 2009). مقدار LC₅₀ حشره‌کش‌های آزادیراکتین (بیونیم)، آزادیراکتین (نیم‌گارد) و سایپرمترین روی حشرات بالغ زنبور *H. hebetor* به روش غوطه‌ورسازی به ترتیب ۱۰/۲، ۴۳/۵، ۱۳ و ۵/۴ میلی‌گرم بر لیتر به ثبت رسیده است (Abedi *et al.*, 2014). همچنین مقدار LC₅₀ حشره‌کش‌های متوکسی‌فنوزاید و پیریدالیل روی لارو زنبور *H. hebetor* به ترتیب ۱۵۵ و ۱/۲۲۶ میلی‌گرم در میلی‌لیتر گزارش کردند (Abedi & Saber, 2013) که اختلاف مشاهده شده به علت نوع سموم و روش کار می‌باشد. نتایج این تحقیق نشان داد که نرخ ذاتی افزایش جمعیت در کاربرد غلظت کشنده LC₅₀ در کاربرد تماسی روی زنبور براکون برای حشره‌کش‌های تیاکلوپراید و آزادیراکتین و عصاره فلفل قرمز و شاهد به ترتیب $0/245 \pm 0/006$ و $0/233 \pm 0/006$ ، $0/242 \pm 0/004$ و $0/261 \pm 0/004$ (ماده/ماده/نسل) به دست آمد. در بررسی تاثیر برخی از حشره‌کش‌ها روی زیست‌سنجی و جدول زندگی زنبور *H. hebetor* میزان نرخ ذاتی افزایش جمعیت (rm) زنبور *H. hebetor* تیمار شده با غلظت زیرکشنده (LC₂₅) حشره‌کش‌های کلروپایریفوس، فن‌پروپاترین و شاهد به روش تماسی به ترتیب $0/19 \pm 0/02$ و $0/17 \pm 0/02$ ، $0/24 \pm 0/21$ را گزارش نمودند (mohamad ali *et al.*, 2013). این داده‌ها به دلیل دز استفاده تیمارها و نوع تیمار با داده‌های این تحقیق مطابقت ندارد. البته در تیمار شاهد با توجه به روش استخراج این پارامتر (روش کری) با نتایج ما تفاوت نشان می‌دهد. در این پژوهش نرخ متناهی افزایش جمعیت (λ) در غلظت کشنده با روش تماسی در تمامی تیمارها نسبت به تیمار شاهد کمتر شده که این نتایج با نتایج Rafiee-Dastjerdi *et al.*, (2009) و Amir-Maafi & Chi (2006) و Morseli *et al.*, (2008) روی زنبور *H. hebetor* مطابقت دارد.

شکل ۱- امید به زندگی زنبور *H. hebetor* در غلظت کشنده با روش گوارشی. A: آزادیراختین، B: فلفل قرمز، C: تیاکلوپراید، D: شاهد

Fig. 1- Age-stage specific expectation of life (ex) of *H. hebetor* in lethal concentration by digestive method. A: Azadirachtin, B: Red pepper, C: Thiacloprid, D: Control

در این تحقیق، مقدار نرخ ذاتی افزایش جمعیت (r_m) در تیمارهای آزمایش شده با غلظت کشنده در روش تماسی و گوارشی نسبت به تیمار شاهد کاهش یافته که با نتایج (2009) *Rafiee-Dastjerdi et al.* و (2001) *Saber* و *Rezaei et al.* (2007) مطابقت دارد. کاهش در r_m باعث اثر منفی در سرعت رشد جمعیت می‌شود (2003) *Stark & Banks*. در این پژوهش مقدار نرخ خالص تولیدمثل (R_0) در غلظت کشنده با روش تماسی و گوارشی در تمامی تیمارها نسبت به تیمار شاهد کاهش پیدا کرده بود که کاهش در نرخ ناخالص تولیدمثل و نرخ خالص تولیدمثل با کاربرد غلظت‌های زیرکشنده آفتکش‌ها توسط (2009) *Rafiee-Dastjerdi et al.* و (2001) *Saber* مطابقت دارد. نتایج تحقیق حاضر نشان داد که مقدار T یا طول دوره یک نسل در تیمار کاربرد غلظت کشنده با کاربرد تماسی در حشره‌کش‌های تیاکلوپراید و آزادیراختین و شاهد مشابه نتایج (2015) *Fooladi et al.* می‌باشد. در این آزمایش استفاده از غلظت‌های کشنده حشره‌کش‌های تیاکلوپراید و آزادیراختین و عصاره فلفل قرمز باعث کاهش طول عمر حشره کامل در زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* نسبت به تیمار شاهد شد که کاهش طول عمر در حشرات مفید توسط (2014) *Abedi et al.* در بررسی اثرات کشندگی و زیرکشندگی دو فرمولاسیون تجاری حشره‌کش آزادیراختین روی زنبور *H. hebetor* نسبت به شاهد مشاهده کردند. کاهش زنده‌مانی با کاربرد غلظت‌های زیرکشنده آفتکش‌ها توسط (2009) *Rafiee-Dastjerdi et al.* در زنبور *H. hebetor* گزارش شده است.

شکل ۲: امید به زندگی زنبور *H. hebetor* در غلظت کشنده با روش تماسی. A: آزادیراختین، B: فلفل قرمز، C: تیاکلوپراید، D: شاهد

Figure 2- Age-stage specific expectation of life (ex) of *H.hebetor* in lethal concentration by contact method. A:Azadirachtin, B: Red pepper, C: Thiacloprid, D:Control

در تحقیق امید به زندگی حشرات کامل *H. hebetor* در تیمارهای شاهد، آزادیراختین، فلونیکامید، تیاکلوپراید و تیوسیکلام به ترتیب ۲۳/۴۸، ۲۳/۹۴، ۲۳/۲۱، ۲۳/۱۳ و ۲۲/۱۰ روز به دست آمد (Fooladi *et al.*, 2015). امید به زندگی در زنبور *H. hebetor* در تحقیقات Sarmadi *et al.* (2010) در تیمارهای شاهد، ایندوکساکارب، ایمیداکلوپراید و دلتامترین به ترتیب ۲۸/۸۳، ۲۵/۳۶، ۱۹/۸ و ۲۷/۷۳ روز به دست آمد که روند کاهشی امید به زندگی با نتایج ما مطابقت دارد (شکل ۲). در این پژوهش غلظت‌های کشنده تیمارهای بکار رفته باعث کاهش میزان تخم‌ریزی در زنبور *H. hebetor* نسبت به تیمار شاهد شد (جدول ۳). در بررسی Rafiee-Dastjerdi *et al.*, (2009) زنبورهای *H. hebetor* را با غلظت‌های زیرکشنده اسپینوساد، پروفنوفوس، تیودیکارب و هگزافلوموران تیمار کردند و مشاهده شد که تعداد نتاج کمتری در مقایسه با شاهد تولید می‌نمایند. کاهش تعداد تخم‌های گذاشته شده روی میزبان در تحقیق Tran *et al.* (2004) با نتایج ما مطابقت دارد. غلظت کشنده عصاره فلفل قرمز در روش کاربرد تماسی دارای rm بالا بوده و کشندگی کمتری هم داشته است لذا با توجه به نتایج این تحقیق استفاده از عصاره فلفل قرمز در درجه اول و در مرحله بعد نیم آزال کمترین تاثیر سوء روی زنبور پارازیتوئید *H. hebetor* داشته است.

سپاسگزاری

بدینوسیله نویسندگان مقاله، از بخش حشره‌شناسی دانشگاه آزاد اسلامی واحد شیراز و مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی استان کرمان تقدیر و تشکر به عمل می‌آورند.

References

- Abedi, Z., Saber, M., Gharekhani, G. H., Mehrvar, A. and Mahdavi, V. 2012.** Effects of Azadirachtin, Cypermethrin, Methoxyfenozide and Pyridalil on functional response of *Habrobracon hebetor* Say (Hym.: Braconidae). *Journal of Plant Protection Research*, 52: 353-358.
- Abedi, Z., Saber, M., Gharekhani, G. H., Mehrvar, A. and Kamita, S. G. 2014.** Lethal and sub lethal effect of Azadirachtin and Cypermethrin on *Habrobracon hebetor* (Hymenoptera: Braconidae). *Journal of Economic Entomology*, 107: 635-645.
- Ahmadi, A. 1983.** Demographic toxicology as a method for studying the dicofol-twospotted spider mite (Acari: Tetranychidae) system. *Journal of Economic entmology*, 76: 239-242.
- Amir-Maafi, M. and Chi, H. 2006.** Demography of *Habrobracon hebetor* (Hymenoptera: Braconidae) on Two Pyralid Hosts (Lepidoptera: pyralidae). *Annals of Entomological Society of America*, 99(1): 84-90.
- Chi, H. and Liu, H. 1985.** Two new methods for the study of insect population ecology. *Bulletin of the Institute of Zoology, Academia Sinica*, 24: 225-240.
- Chi, H. 1988.** Life table analysis incorporating both sexes and variable development rates among individuals. *Environmental Entomology*, 17: 26-34.
- Chi, H. and Yang, T. C. 2003.** Two- sex life table and predation rate of *Propylaea japonica* Thunberg (Coleoptera: Coccinellidae) fed on *Myzus persicae* (Sulzer) (Homoptera: Aphididae). *Environmental Entomology*, 32: 327-333.
- Croft, B. A. 1990.** *Arthropod Biological Control Agents and Pesticides*. John Wiley and Sons, New York, 723pp.
- Day, K. and Kaushik, N. K. 1987.** An assessment of the chronic toxicity of the syntetic pyrethroid, fenvalerate, to *Daphnia galeatamendotae*, using life tables. *Environmental pollutants*. 44: 13-26.
- Heimpel, G. H., Antolin, M. F., Franqui, R. A. and Strand, M. R. 1997.** Reproductive isolation and genetic variation between two strains of *bracon hebetor* (Hymenoptera: Braconidae). *Biological Control*, 9(3): 149-156.
- Huang, Y., H.O, S. H., Lee, H. C. and Yap, Y. L. 2002.** Insecticidal properties of eugenol , isoeugenol and methyleugenol and their effects on nutrition of *Sitophilus zeamais* Motsch (Col., Culculionidae) and *Tribolium castaneum* Herbst (Col., Tenebrionidae). *Journal of Stored Products Reseach*, 38: 403-412.
- Faal –Mohammadali, H., Seraj, A. A. and Talebi-Jahromi, K. 2013.** Effects of traditional insecticides on *H.hebetor* (Hymenoptera: Braconidae): bioassay and life-table assay. *Phytology and Plant Protection*, 47(9): 1089-1102.
- Fields, P. G. and White, N. D. G. 2002.** Alternatives to methyl bromide treatments for stored-product and quarantine insects. *Annual Review of Entomology*, 47, 331–359.
- Fooladi, M., Golmohammadi, G. H. and Ghajarieh, H. R. 2015.** Lethal and sublethal effects of insecticides Azadirachtin, Flonicamid, Thiacloprid and Thiocyclam on parasitoid wasp *Habrobracon hebetor*. *Biocontrol in Plant Protection*, 3: 9-18.
- Forouzan, M., Sahragard, A. and Amir-mafi, M. 2003.** Study on the biology of *Habrobracon hebetor* (Hymenoptera: Braconidae) under laboratory. *Journal of Entomological Society of Iran*, (3): 62-77.
- Grosch, D. S. 1975.** Reproductive performance of *Bracon hebetor* after Sublethal dose of carbaryl. *Journal of Economic Entomology*, 68: 659-662.
- Lawrence, P. K. and Koundal, K. R. 2002.** Plant protease inhibitors in control of phytophagous insects. *Electronic Journal of Biotechnology*, 5: 93–109.
- Mahdavi, V., Saber, M., Rafiee-Dastjerdi, H. and Kamita, S. G. 2015.** Lethal and Demographic Impact of Chlorpyrifos and Spinosad on the Ectoparasitoid *Habrobracon hebetor* (Say) (Hymenoptera: Braconidae). *Neotropical Entomology*, 44: 626-633.
- Magro, S. R. and Parra, J. R. P. 2001.** Biologi of ectoparasitoid *bracon hebetor* (Hymenoptera: Braconidae) on seven lepidopteran species. *Scientia Agricola*. 58: 693-698.

- Marshal, J. S. 1962.** The effects of continuous gamma radiation on the intrinsic rate of natural increase of *Daphnia pulex*. Ecology, 43: 598-607.
- Metcalf, R. L. 1987.** The ecology of insecticide and chemical control of insects. pp. In: Ecological Theory and Integrated Pest Management Practice, ed. Kogan, M., Wiley, New York: U.S.A. 251-257.
- Morseli, H., Baghdadi, A., Attaran, M., Zarabi, M. and Sheikh-Gorjan, A. 2008.** Study of sub lethal effect of Indoxacarb and Thiodicarb on life table parameters on *Habrobracon hebetor* (Say) (Hymenoptera: Braconidae). MS. Thesis of Entomology, Tehran University, Iran, 87 pp. (In Farsi).
- Navaei, A. N., Taghizadeh, M., Javanmoghdam, H., Oskoo, T. and Attaran, M. R. 2002.** Efficiency of parasitoid wasps, *Trichogramma pintoii* and *Habrobracon hebetor* against *Ostrinia nubilalis* and *Helicoverpa* sp. On maize in Moghan. In: proc. 15th Iranian plant protection congress. Razi University of Kermanshah, Iran, 7-11 September, 327pp. (In Farsi).
- Phillips, T. W. and Throne, J. E. 2009.** Biorational approaches to managing stored-product insects. Annual Review of Entomology, 55: 375-397.
- Rafiee-Dastjerdi, H. 2007.** Study of lethal effect of thiodicarb, profenofos, spinosad and hexaflumuron on cotton boll worm and sub lethal effect of these on *Habrobracon hebetor* Say. Phd thesis. Agricultural faculty. Tabriz university. 108pp. (In Farsi).
- Rafiee-Dastjerdi, H., Hejazi, M. J., Nouri-Ghanbalani, G. H. and saber, M. 2009.** Sub-lethal effect of some conventional and Biorational Insecticides on Ectoparasitoid, *Habrobracon hebetor* Say (Hymenoptera: Braconidae). Journal of Entomology, 6(2): 82-89.
- Rezaei, M., Talebi, K., Naveh, V. H. and Kavousi, A. 2007.** Impact of the pesticides imidaclopride, propargite, and pymetrozine on *chrysoperla carnea* (Stephens) (Neuroptera: Chrysopidae): IOBC and life table assays. Journal of Biocontrol, 52: 285-398
- Robertson, J. L. and Preisler, H. K. 1991.** Pesticide Bioassay With Arthropods. CRC Press, Boca Raton, FL, USA, 224 pp.
- Rosenheim, J. A. and Hoy, M. A. 1988.** Sublethal effect of pesticides on the parasitoid *Aphytis melinus* (Hym., Aphelinidae). Journal of economic Entomology, 81(2): 476-483.
- Saber, M. 2001.** Effect of sub-lethal of insecticides of fenitrothion and deltamethrin on life table parameters of *Trissolcus grandis* and *T. semistriatus*. phd thesis. Agricultural faculty. Tarbiat Moddares University. 144pp. (In Farsi).
- Saber, M. and Abedi, Z. 2013.** Effects of methoxyfenozide and pyridalyl on the larval ectoparasitoid *Habrobracon hebetor*. Journal of Pest Science, 86: 685-693.
- Sarmadi, S. 2008.** Study of sensitive of pupal stage of *H. hebetor* (Hymenoptera: Braconidae) to the recommended field concentration of Imidacloprid, Indoxacarb and Deltamethrin. Eighteenth congress of plant pathology. Hamedan. Iran. 274pp. (In Farsi).
- Sarmadi, S., Nouri-Ganbalani, G., Rafiee-Dastjerdi, H., Hassanpour, M. and Pour-Abed, R. F. 2010.** The effects of Imidacloprid, Indoxacarb and Deltamethrin on some biological and demographic parameters of *H. hebetor* (Hymenoptera: Braconidae) in adult stage treatment. Munis Entomology and Zoology, 5: 646-651.
- Stark, J. D. and Banks, J. E. 2003.** Population-level effects of pesticides and other toxicants on arthropods. Annual Review of Entomology, 48: 505-19.
- Tran, D. H., Takagi, M. and Takasu, K. 2004.** Effects of selective insecticides on host searching and oviposition behavior of *Neochrysocharis Formosa* (Westwood) (Hymenoptera: Eulophidae), a larval parasitoid of the American serpentine leafminer: Applied Entomology and Zoology, 39:435-41.

Side effects of Thiachlopid, Azadirachtin and the red pepper extract on *Habrobracon hebetor* Say (Hym. Braconidae) in contact and oral methods

M. Rezaei¹, M. Gheibi^{2*}, Sh. Hesami², H. Zohdi³

1- Ph.D. Student, Department of Entomology, Faculty of Science and Agriculture, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran

2- Assistant Professor, Department of Entomology, Faculty of Science and Agriculture, Shiraz Branch, Islamic Azad University, Shiraz, Iran

3- Assistant professor of Plant Protection Research Department, Kerman Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Kerman, Iran

Abstract

Biological control is one of the most important part of the Integrated Pest Management. *Habrobracon hebetor* wasp is an effective parasitoid of larvae of Lepidoptera pests. In this research, we investigated the effect of three insecticides, Thiachlopid, Azadirachtin and Red pepper extract on biological parameters of the wasp in two methods, contact and digestive at the laboratory condition. The experiments were conducted in 5 replicates each with 30 wasps. The lethal concentration LC50 in contact method was obtained 0.185, 1.16 and 122.070 mg/l for Thiachlopid, Azadirachtin and Red pepper extract respectively. In digestive method the results were 5.388, 97.68 and 1.977 mg/l respectively. Intrinsic rate of increase (rm) in LC50 were 0.245, 0.233, 0.242 and 0.261 female/female/day) for contact method and 0.228, 0.235, 0.202 and 0.260 female/female/day) for oral method respectively for Thiachlopid, Azadirachtin, Red pepper extract and control. This parameter in treated wasp has been reduced by both methods compared to control. According to the results of this study, the use of Red pepper extract and Azadirachtin had the least negative effect on this wasp.

Key words: *Habrobracon hebetor*, Thiachlopid, Azadirachtin, Red pepper Extract, Biological control

* Corresponding Author, E-mail: mehgheibi@yahoo.com

Received: 28 Apr. 2018 – Accepted: 30 May 2018